

Extra editie Erfgoed Magazine Enschede

Een uitgave van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede september 2026

Landgoed is een werkwoord.....

Deze uitspraak is afkomstig van Reinoud Gaymans, monumenteigenaar van Het Huis de Keizer te Boekelo.

Op de vraag of dit genoemd mag worden antwoordt hij; "Zet het maar boven het artikel omdat het wel aangeeft hoe het voelt".

Een bijzondere ontmoeting met een sympathiek en actief echtpaar die hun Huis de Keizer koesteren.

Hierna volgt het verhaal

Alle foto's in deze extra editie zijn van SCEE

In het mooie coulissenlandschap van Twente aan de rand van Boekelo is Landgoed de Keizer gelegen.

Terwijl we aan komen rijden is de weg die toegang geeft tot het landgoed niet makkelijk te vinden. Bij het oprijden van de weg ontvouwt zich het beeld van het landgoed met daarop het prachtige huis de Keizer

Bij het naderen van de voordeur valt meteen iets op wat daarop geplaatst is, maar daarover later meer.....

Reinoud Gaymans en zijn vrouw Mieke Gaymans-ten Bokkel Huinink, eigenaars van Huis de Keizer komen om de hoek gelopen en na een hartelijk ontvangst nemen zij ons mee door de toegangspoort naar de achterkant van het huis.

Het zicht op de landerijen en de Japanse tuin maakt dat je even stilvalt om te kunnen genieten van het mooie beeld, adembenemend.

Mieke nodigt ons uit om buiten op het terras te gaan zitten onder een hele oude druivenrank die vol zit met trossen druiven.

Het serveren van de thee gaat op een mooie, traditionele manier en nadat we allen zitten leggen we uit waarvoor we zijn gekomen en wat we met het interview willen bereiken.

Wat opvalt is dat monumenteigenaren gewend zijn om met passie over het monument te praten en daar ook tot in detail alles over weten.
Wat onwennig is dan ook de vraag naar het persoonlijke aspect om te vertellen over zichzelf als monumenteigenaar.

Allereerst praten we over het ontstaan van landgoed de Keizer. Henk (HJ) van Heek en zijn vrouw Wies van Heek-Blijdenstein bouwden voor hun huwelijk in 1923-1924 villa de Keizer.

Dit gebeurde met financiële steun van hun ouders en op de gronden van zijn oom Jan H. van Heek van 's Heerenberg.

De architect was Foeke Kuipers uit Naarden die ook het huis van haar ouders in de Lutte, de Wilmersberg, had ontworpen.

*(Het hooi wordt binnengehaald, H.J. Van Heek aan de teugel en het personeel uit de huishouding werkt ook mee)
Foto archief Van Heek*

Gelukkig ontvouwt zich al snel een bijzonder gesprek waarop beiden vertelden dat ze heel blij werden van het aanzien van Landgoed de Keizer.
De koop ervan met zijn geschiedenis is weloverwogen gedaan, met eerst de bedenking of het wel haalbaar zou zijn. De grootte van de tuin was in eerste instantie de reden om uit te kijken naar een ander huis.

Toen Reinoud en Mieke contact opnamen met de makelaar over een andere woning raadde hij

deze af maar vertelde dat hij een bijzonder huis wist, weliswaar al verkocht, maar de moeite waard om te gaan bekijken. Dit hebben ze gedaan en aan het einde van het bekijken vertelde de makelaar dat het huis toch weer in de verkoop was. Het grote huis hadden ze eigenlijk niet nodig, maar de mooie tuin heeft hen over de streep getrokken.

Hierna hebben beiden besloten ervoor te gaan, dat was begin 1982 en tot op de dag van vandaag zijn ze beiden dankbaar dat ze er nog altijd kunnen en mogen wonen. Het feit dat het aan de rand van het dorp Boekelo is gelegen was geen probleem, beiden zijn afkomstig uit een dorp.

Toen Reinoud en Mieke het kochten was het nog geen NSW-landgoed en nog geen monument, maar hebben ze dit op een gegeven moment zelf aangevraagd.

Op de vraag waarom, vertellen beiden dat ze dit hebben gedaan om het geheel te behouden zoals het is voor toekomstige eigenaars.

"We willen het beschermen tegen de waan van de dag" vertelt Mieke, "het is er te mooi en te goed voor, het moet met respect behandeld worden".

Niet alleen het huis, maar ook een deel van het interieur is monument, het was in de jaren 20 heel gebruikelijk dat de architect zowel huis als interieur ontwierp en moet dus, als gevolg van de monumentstatus, aanwezig blijven in het huis.

Het is een 100 jaar oude parel, onderdeel van de parelketting van textielhuizen rond de stad Enschede, vertelt Reinoud.

Hij vertelt dat het overheidstoezicht op "het monument" eigenlijk niet zo veel voorstelt, maar dat het voor hen beiden als plicht voelt tegenover het huis om dit intact te laten.

Op de vraag wie zorg draagt voor het onderhoud van het huis laat Reinoud weten dat hij heel veel zelf doet en ook oplossingen bedenkt om iets te kunnen realiseren.

Ze zorgen en onderhouden het huis en de tuin zoveel mogelijk zelf. Er wordt af en toe hulp ingeschakeld waar een vakman voor nodig is. Er wordt in oplossingen gedacht en dat is te merken.

Was er eerst een gewone kruiwagen, daar is nu een heel bijzonder, elektrisch exemplaar voor in de plaats gekomen waardoor het werk in de tuin makkelijker wordt.

Zo komt het gesprek op het aspect verduurzamen.

Hierop vertellen beiden dat Reinoud een heel plan voor de aanleg van een grond-warmtepomp-systeem met slangen onder het gazon heeft bedacht, de sleuven voor de slangen heeft hij wel laten graven en de aanleg en het aansluiten heeft hij zelf uitgevoerd. Inmiddels werkt alles naar volle tevredenheid.

Een ideaal systeem voor grote huizen.

Toch is duidelijk te merken dat het onderhouden van de villa en het NSW-landgoed (5+ ha) veel werk en zorg met zich meebrengt.

Reinoud vertelt dat hij ooit eens een uitspraak had gehoord van iemand die ook een landgoed heeft en dat wel heel toepasselijk vond.

Geef het interview maar de titel "**Landgoed is een werkwoord**" zegt hij, omdat het daarmee aangeeft dat het een grote verantwoordelijkheid met zich meebrengt om eigenaar te zijn van een monument met bijbehorende landerijen om deze in de goede staat te laten zijn en te behouden voor toekomstige generaties.

Dan brengen we het gesprek terug naar het detail op de voordeur.

Toen zij landgoed Het Huis de Keizer kochten zal er een paardenhoofd op, dit was een ode aan de liefde van de familie van Heek voor paarden.

Omdat Reinoud en Mieke iets persoonlijks aan het huis wilden toevoegen werd besloten om een ramskop te laten maken door de broer van Reinoud en die op de voordeur te laten plaatsen.

Op de vraag waarom er voor een ramskop is gekozen, blijkt het in het Gaymans familiewapen te zitten.

Dus een toepasselijk persoonlijk detail op datgene waar je het huis mee betreedt; de

voor deur.

In de hal is een fontein aanwezig om de handen te wassen met als kraan een waterjuffer in Jugendstil, een prachtig exemplaar.

Waterjuffers in de Jugendstil symboliseren de winden van verandering.

De waterjuffers zijn in het huis ook een terugkerend element in de gebrandschilderde ramen in de zitkamer.

Het gesprek verloopt aangenaam en onze blik wordt getrokken naar de Japanse tuin die wat verderop gelegen is.

Op het voorstel om daar een kijkje te gaan nemen, staan we allen op en genietend van de zon komt de Japanse tuin in zicht.

Het geheel is bijzonder en mooi aangelegd door Van Heek.

Een mooie vijver wordt omzoomd door tal van bijzondere planten en boompjes die al jaren met zorg onderhouden worden door de vrouw des huizes.

Mieke heeft grote kennis op het gebied van bloemen en planten en tijdens ons gesprek is het enthousiasme en passie te horen en te zien. Een prachtig tuinhuisje staat half verscholen tussen de bomen en biedt uitzicht op de Japanse tuin.

Beiden maken nog regelmatig gebruik van dit tuinhuisje om te genieten van de omgeving.

Prachtige bomen en een verrassend doorkijkje geven het gevoel van rust en terwijl we door een natuurlijke poort gaan valt er iets op.

Een aantal tegels die in een cirkel in het gras gelegd zijn met daarin een middelpunt.

Nieuwsgierig geworden vraag ik naar de betekenis ervan. Indertijd was sprake van de mogelijke aanleg van de Noordtak pal achter hun landgoed langs, vertellen Reinoud en Mieke.

Dit wilden zij voorkomen en als een soort "noodkreet" hebben zij de woorden "DE KEIZER – BOEKELO" van tegels neergelegd zodat dit logo vanuit de lucht goed te zien was en daarmee duidelijk kon worden gemaakt hoe dicht dit spoor achter het landgoed zou komen te lopen. De noodzaak om dit toendertijd te doen is nog altijd voelbaar naarmate we hierover door praten.

Wat echt opvalt is de serene rust die er heerst.
Dit beamen beiden, het doet hen nog altijd erg goed om zo te kunnen genieten van alles om hen heen, ze voelen zich gelukkig.

Trots, maar ook de verantwoordelijkheid voor alles voelen beiden en daarmee ook de kijk op de toekomst. Hoe zal het eruit gaan zien als beiden de zorg en het onderhoud niet meer kunnen opbrengen.

Heel duidelijk wordt uitgesproken dat het belang van het landgoed en het Huis de Keizer voorop staat. Toekomstige stappen zullen zij nemen met altijd dit doel voor ogen en ze zien dit ook dichterbij komen, gezien hun beider leeftijd.

Maar voorlopig blijven Reinoud en Mieke zoveel mogelijk genieten van hun bijzondere monument en van elkaar.

COLOFON

Het Erfgoed Magazine Enschede is een uitgave van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede.

Redactieadres:

Stichting Cultureel Erfgoed Enschede

info@cultureelerfgoedenschede.nl

Redactie; John Nijhuis en Sonja Bos-Smit

Heeft u dit Magazine doorgestuurd gekregen en wilt u deze ook zelf ontvangen? Aanmelden kan via de homepage van onze website

**Stichting Cultureel
Erfgoed Enschede**

info@cultureelerfgoedenschede.nl

Facebook

Website

Deze e-mail is verzonden aan {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien en wijzigen](#). • Voor een goede ontvangst voegt u info@cultureelerfgoedenschede.nl toe aan uw adresboek.

Laposta